

CÍTIM SA FANTASTICKY, AKO ZNOVUZRODENÝ! VYHODIL SOM TELEVÍZOR VON OKNOM

- CZ24 News | 3. ledna 2021

Pred niekoľkými rokmi som vyhodil zo svojho bytu televízor. A stále žijem, cítim sa dobre a príjemne.

Aby som bol úprimný, prišlo to náhle a stalo sa to ráno v jednu májovú sobotu. Deň bol zamračený a teplý, sedel som s manželkou v obývacej izbe, pili sme kávu a zvažovali, čo budeme robiť, pretože sa blížila búrka. Po niekoľkých minútach sa rozpršalo a zrazu udrel blesk v tesnej blízkosti nášho domu a vzápätí zabúraval silný hrom.

V televízore práve išiel už ani neviem aký program, po záblesku a hromovom zvuku však zrazu náš prijímač ožil. Z ničoho nič začala svietiť na obrazovke biela žiara, ktorá postupne bledla a vzápätí s hlasným výbuchom zhasla. Pocítli sme nepríjemný zápach a dostavil sa aj veľmi nepríjemný pocit, pretože sme si uvedomili, že búrka, hrom a výbuch televízie spolu súviseli. Približne po 20 minútach dažďa sa mraky rozplynuli a svet zaliali jasné a teplé májové lúče.

Priznám sa, pôsobilo to na mňa značne surrealisticky. S manželkou sme sa však rozhodli, že to čo sa stalo, budeme považovať za znamenie z neba. Odstránil som starý a zhorený vrak a nový televízor sme si už nekúpili.

Môj život sa úplne zmenil. V prvom rade sa zmenila naša obývačka. Spočiatku pôsobila bez televízora

cudzo, ale manželka nakoniec povedala, že obývačka je bez televízora podstatne ušľachtilejšia. Dal som jej za pravdu, pretože televízor nie je pekný. Celý dôvod jeho existencie, podobne ako v prípade chladničky alebo toalety sa obmedzuje na funkčnosť a nie na estetickú funkciu.

Vyhodením televízora sa však začal meniť aj náš pohľad na život, zmenila sa celá naša životná filozofia. Začali sme sa na svet dívať vlastnými očami, nie cez okuliare, ktoré nám nasadzujú tvorcovia televíznych programov alebo spravodajskí manipulátori či policajti. Bez primitívnych reality show, trápnych amerických sitkomov, mexických telenoviel aj bez predpovedí počasia sa stal náš život podstatne plnší. Uvedomili sme si, že svet vyzerá úplne ináč, ako nám to podsúvajú televízni a politickí manipulátori vo svojej propagande.

Život je príliš zaujímavý a pekný na to, aby sme ho vnímali cez prizmu televíznej obrazovky. V našom okolí bolo toho príliš veľa zaujímavého a nepotrebovali sme, aby nám niekto dávkoval a určoval informácie podľa svojho uváženia a manipuloval nami. Sami sme predsa tými najlepšimi špecialistami pre vlastné životy, potreby a sny. Nenechajme si do toho rozprávať od niekoho iného.

Svet bez televízora je náš vlastný svet. Bez cudzích hlasov a názorov primitívnych politikov, cudzích myšlienok, nátlakových reklám. Dom bez televízora je môj vlastný dom a priestor bez televízora je môj vlastný priestor. Do svojho domu a priestoru pustím len to, čo chcem a uvedomil som si, že bez primitívnych, stupídnych a nátlakových programov je vlastne život oveľa príjemnejší a pokojnejší.

Mnohí z mojich priateľov to nedokážu pochopiť. Argumentujú, že bez televízora nebudem vedieť čo sa deje vo svete. Mýlia sa, bez televízora som sa dozvedel podstatne viac, pretože ako človek, obdarený inteligenciou a zvedavosťou som hľadal informácie, ktoré som potreboval v iných zdrojoch, pričom som tieto zdroje podroboval aj kritickému poznaniu. Ak som niečo nehľadal, znamenalo to, že to nepotrebujem.

Hodnotu úplného odrezania od televízie som ocenil úplne až po niekoľkých týždňoch televíznej karantény. Tento čas závisí od človeka a u každého je iný. Manželke trval o niečo dlhšie a našim známym, ktorí sa nechali presvedčiť, aby takisto televízor vyhodili, sa adaptácia na existenciu bez televízora podarila podstatne rýchlejšie. Dnes by však ani oni nemenili, televízor nemajú už niekoľko rokov a takisto ho nepotrebujú. Priznám sa, že ja osobne som sa cítil ako šéf kontrarozvedky, ktorému sa podarilo zo svojej krajiny vytlačiť cudziu zahraničnú agentúru, ktorá vykonávala v mojom priestore nekalú činnosť. Neodmenil ma za to nikto, odmenil som sa sám.

Po toľkých rokoch života s televízorom, ktoré som prežil, ma mrzí len jedna vec. Že som ten televízor „nedefenestroval“ z okna, a že som nebýval na 30. poschodí a nemohol tak sledovať, ako sa televízor po zrýchľujúcom sa páde rozletí na „milióny“ malých kúskov. Bývam však iba na 2. poschodí a mám tiež pocit zodpovednosti, takže som nechcel ohroziť prípadných chodcov pod oknami nášho bytu.

Potom mi však napadlo, že vyhodit televízor von oknom je ako zneuctovať mŕtvolu. Môj televízor síce neočakávane skončil, ale napriek tomu, že ma ovládal a v mnohých prípadoch negatívne ovplyvňoval môj život, zaslúžil si možno pohreb. Ja som ho však odniesol do zberných surovín, kde bol neskôr rozložený na súčiastky.

Blesk, ktorý spálil náš televízor, vnímam spoločne s mojou manželkou ako blesk (z jasného) neba. Pripomína nám to trochu príbeh o Sodome a Gomore, pričom televízor sa nám dnes zosobnil práve v podobe dvoch spomenutých miest, plných hriechu a nečistoty každého druhu.

Autor: **Jerzy Wolak**

Zdroj: <https://www.christianitas.sk/>